

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 19. apríla 2012 *

„Smernica 2008/7/ES — Nepriame dane z tvorby a zo zvyšovania základného imania — Článok 5 ods. 1 písm. c) a článok 6 ods. 1 písm. e) — Pôsobnosť — Ročný poplatok platený miestnym obchodným, priemyselným, remeselným a poľnohospodárskym komorám“

Vo veci C-443/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článkov 234 ES a 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutiami Tribunale di Cosenza (Taliansko) z 5. novembra 2009 a 13. septembra 2010, doručenými Súdnemu dvoru 13. novembra 2009 a 20. septembra 2010, ktorý súvisí s konaním:

Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura (CCIAA) di Cosenza

proti

Grillo Star Srl, v konkurze,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis a D. Šváby (spravodajca),

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: K. Sztranc-Sławiczek, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. októbra 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura (CCIAA) di Cosenza, v zastúpení: O. Morcavallo a F. Sciaudone, avvocati,
- Grillo Star Srl, v zastúpení: R. Mastroianni, avvocato,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato,
- nemecká vláda, v zastúpení: N. Graf Vitzthum, splnomocnený zástupca,
- rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa,

* Jazyk konania: taliančina.

— Európska komisia, v zastúpení: A. Aresu a M. Afonso, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 12. januára 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 ods. 1 písm. c) a článku 6 ods. 1 písm. e) smernice Rady 2008/7/ES z 12. februára 2008 o nepriamych daniach z navyšovania kapitálu (Ú. v. EÚ L 46, s. 11).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci konkurzného konania na majetok spoločnosti Grillo Star Srl (ďalej len „Grillo Star“), v konkurze, konkurzným sudcom na Tribunale di Cosenza, ktorému bola na schválenie predložená prihláška pohľadávky Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Cosenza (ďalej len „CCIAA di Cosenza“) do konkurzu, ktorá vznikla z dôvodu, že spoločnosť Grillo Star nezaplatila za rok 2009 ročný poplatok, ktorý je povinný zaplatiť každý podnik zapísaný alebo uvedený v registri podnikov (ďalej len „ročný poplatok“).

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 2 smernice 2008/7 s názvom „Kapitálová spoločnosť“ stanovuje:
 - „1. Na účely tejto smernice „kapitálová spoločnosť“ je:
 - a) akákoľvek spoločnosť, ktorá má formu uvedenú v prílohe I;
 - b) akákoľvek spoločnosť, združenie alebo právnická osoba, ktorej podiely na kapitál[e] alebo aktívach sú obchodovateľné na burze;
 - c) akákoľvek spoločnosť, združenie alebo právnická osoba založená na účely zisku, ktorej spoločníci majú právo previesť svoje podiely tretím stranám bez predchádzajúceho povolenia a ručia za záväzky spoločnosti, združenia alebo právnickej osoby len do výšky svojho podielu.
 2. Na účely tejto smernice sa každá iná spoločnosť, združenie alebo právnická osoba založená na účely zisku považuje za kapitálovú spoločnosť.“
- 4 Článok 5 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje:

„Členské štáty neuplatňujú na kapitálové spoločnosti žiadnu formu nepriamej dane, pokiaľ ide o:

...

 - c) registráciu alebo akúkoľvek inú formalitu požadovan[ú] od kapitálovej spoločnosti na základe jej právnej formy pred začatím podnikateľskej činnosti;

...“

5 Článok 6 ods. 1 tej istej smernice znie:

„Bez ohľadu na článok 5 môže členský štát uplatňovať tieto dane:

...

e) dane vo forme poplatkov;

...“

Vnútroštátna právna úprava

6 Na spor vo veci samej sú uplatniteľné nasledujúce vnútroštátne ustanovenia, a to v znení pred prepracovaním na základe článku 1 ods. 19 legislatívneho dekrétu č. 23 z 15. februára 2010 o reforme systému obchodných, priemyselných, remeselných a poľnohospodárskych komôr na základe článku 53 zákona č. 99 z 23. júla 2009 (decreto legislativo n. 23 – Riforma dell'ordinamento relativo alle camere di commercio, industria, artigianato e agricoltura, in attuazione dell'articolo 53 della legge 23 luglio 2009, n. 99) (GURI č. 46 z 25. februára 2010, s. 1), s účinnosťou od 12. marca 2010.

Občiansky zákonník

7 Článkom 2188 ods. 1 talianskeho občianskeho zákonníka (ďalej len „občiansky zákonník“) bol zriadený register podnikov, do ktorého musia byť na základe článku 2195 tohto zákonníka zapísané všetky priemyselné, obchodné a finančné podniky spravované jednotlivo alebo spoločne, pričom podľa článku 2200 tohto zákonníka ide najmä o spoločnosti a družstvá, a to aj v prípade, ak nevykonávajú nijakú podnikateľskú činnosť.

Zákon č. 580/1993 a jeho vykonávacie predpisy

8 Článok 8 ods. 1 a 2 zákona č. 580 z 29. decembra 1993 o reforme obchodných, priemyselných, remeselných a poľnohospodárskych komôr (legge n. 580 – Recante Riordinamento delle camere di commercio, industria, artigianato e agricoltura) (riadna príloha GURI č. 7 z 11. januára 1994, ďalej len „zákon č. 580/1993“) stanovuje, že vedenie registra podnikov je zverené obchodným, priemyselným, remeselným a poľnohospodárskym komorám.

9 Článok 18 ods. 3 až 5 zákona č. 580/1993 upravuje spôsob výpočtu ročného poplatku.

10 Vyhláška ministra pre hospodársky rozvoj z 30. apríla 2009, ktorou sa určuje výška ročného poplatku, ktorý majú zaplatiť podniky obchodným komorám za rok 2009 (decreto del ministro dello Sviluppo economico – Determinazione delle misure del diritto annuale dovuto per l'anno 2009, dalle imprese alle camere di commercio) (GURI č. 114 z 19. mája 2009, s. 37), stanovuje výšku ročného poplatku za predmetný rok. Tento poplatok predstavuje paušálnu sumu 200 eur pre podniky, ktorých obrat nepresiahne 100 000 eur, pričom pre podniky s vyšším obratom sa výška poplatku stanoví na základe percentuálnej sadzby z obratu dotknutého podniku.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

11 Konkurzný senát Tribunale di Cosenza rozsudkom z 29. apríla 2009 vyhlásil konkurz na majetok spoločnosti Grillo Star a v súlade s článkom 93 zákona o konkurze začal konanie o prihlasovaní pohľadávok do konkurzu.

- 12 V rámci tohto konania CCIAA di Cosenza 4. júna 2009 prihlásila do konkurzu na majetok spoločnosti Grillo Star pohľadávku vo výške 200 eur zvýšenú o 113,39 eura, a to z titulu ročného poplatku dlhovaného za rok 2009.
- 13 Konkurzný sudca na Tribunale di Cosenza rozhodujúci o uznaní tejto pohľadávky voči konkurznej podstate spoločnosti Grillo Star má pochybnosti o zlučiteľnosti talianskej právnej úpravy týkajúcej sa stanovenia ročného poplatku so smernicou 2008/7.
- 14 V tejto súvislosti odkazuje na judikatúru Súdneho dvora a konkrétne na rozsudky z 20. apríla 1993, Ponente Carni a Cispadana Costruzioni (C-71/91 a C-178/91, Zb. s. I-1915); z 2. decembra 1997, Fantask a i. (C-188/95, Zb. s. I-6783), ako aj z 10. septembra 2002, Prisco a CASER (C-216/99 a C-222/99, Zb. s. I-6761), ktoré vymedzujú úhradovú povahu poplatkov, ktoré môžu členské štáty vyberať na základe výnimky stanovenej v článku 12 ods. 1 písm. e) smernice Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania (Ú. v. ES L 249, s. 25; Mim. vyd. 09/001, s. 11), ktorá bola v podstate prebratá do článku 6 ods. 1 písm. e) smernice 2008/7. Uvedený sudca sa však domnieva, že ročný poplatok takú povahu nemá, keďže jeho výpočet sa nespája s nákladmi na služby poskytnuté podnikom v súvislosti s evidenciou/so zachovaním ich zápisu v registri, ktorý vedú obchodné, priemyselné, remeselné a poľnohospodárske komory.
- 15 Za týchto okolností konkurzný sudca na Tribunale di Cosenza rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Sú kritériá na určenie ročného poplatku uvedené v článku 18 písm. b) [zákona č. 580/1993] tak, ako sú určené v odsekoch 3, 4, 5 a 6 tohto článku, v rozpore so [smernicou 2008/7], keďže ročný poplatok nemôže spadať pod výnimku uvedenú v článku 6 [ods. 1] písm. e) tejto smernice?

2. Predovšetkým:

- Má povahu ‚dane vo forme poplatku‘ taký ročný poplatok, pri ktorého určení sa odkazuje na ‚požiadavky nevyhnutné na vykonávanie služieb, ktoré je systém obchodných komôr povinný poskytovať na celom území štátu‘?
- Vylučuje povahu ročného poplatku ako dane vo forme poplatku skutočnosť, že bol zriadený ‚vyrovňovací fond‘, ktorého účelom je rovnomerné vykonávanie ‚administratívnych funkcií‘, ktoré zveruje zákon obchodným komorám na celom území štátu?
- Je oprávnenie priznané jednotlivým obchodným komorám zvýšiť sadzbu ročného poplatku až o 20 %, aby sa tak spolufinancovali iniciatívy, ktorých cieľom je zvýšenie výroby a zlepšenie hospodárskych podmienok príslušnej územnej oblasti, ktorá spadá do ich pôsobnosti, zlučiteľné s povahou dane vo forme poplatku?
- Bráni skutočnosť, že neexistuje úprava spôsobu určenia potrieb obchodných komôr súvisiacich s vedením a aktualizáciou zápisov a záznamov v registri podnikov, overeniu toho, či má ročný poplatok povahu dane vo forme poplatku?
- Je s poplatkom, ktorý má povahu dane vo forme poplatku, zlučiteľné, aby bol tento poplatok určený paušálne, ak neexistuje žiadna právna úprava preskúmania primeranosti tohto poplatku v ‚pravidelných intervaloch‘ s ohľadom na priemerné náklady na poskytnutie služby?“

- 16 Vo vzťahu k uplatniteľnosti článku 5 ods. 1 písm. c) smernice 2008/7 na ročný poplatok konkurzný sudca na Tribunale di Cosenza rozhodol o doplnení svojho návrhu na začatie prejudiciálneho konania z 5. novembra 2009 o tieto otázky:

„1. Je povinnosť zaplatiť [ročný poplatok], ktorú má kapitálová spoločnosť, ktorá nevykonáva a nikdy nevykonávala nijakú hospodársku činnosť a bola naopak označená ako ‚neaktívna‘, v rozpore so [smernicou 2008/7]?

2. Je konštitutívna povaha zápisu podniku do registra podnikov, ktorý sa v talianskom právnom poriadku nevyhnutne spája so získaním právnej subjektivity, pokiaľ ide o kapitálové spoločnosti, a teda aj následná platba súvisiaceho „ročného poplatku“, v rozpore so smernicou [2008/7]?”

- 17 V nadväznosti na tento doplňujúci návrh na začatie prejudiciálneho konania bola na základe uznesenia predsedu Súdneho dvora z 20. októbra 2010 opätovne otvorená písomná časť konania.

O právomoci Súdneho dvora

- 18 CCIAA di Cosenza v podstate tvrdí, že Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na otázky položené v týchto návrhoch na začatie prejudiciálneho konania, keďže konkurzného sudcu na Tribunale di Cosenza nemožno považovať za „súdny orgán“ v zmysle článku 267 ZFEÚ. V tejto súvislosti tvrdí, že výsledkom konania pred týmto sudcom nie je rozhodnutie, ktoré má povahu súdneho rozhodnutia. V tomto zmysle uvádza, že uvedený sudca v podstate vykonáva funkcie dohľadu a kontroly zákonnosti konkurzného konania tým, že v celom rozsahu alebo čiastočne prijíma, zamietá alebo vyhlasuje za neprípustnú akúkoľvek prihlášku pohľadávky. Takisto tvrdí, že konanie pred konkurzným sudcom sa spája s viacerými obmedzeniami zásady kontradiktórnosti.
- 19 Spoločnosť Grillo Star naopak tvrdí, že konanie, ktoré začal poverený sudca, má povahu súdneho konania, keďže talianska legislatíva mu zveruje právomoc prijímať odôvodnené rozhodnutia v súvislosti s každou prihláškou pohľadávky do konkurzu a keďže tieto rozhodnutia, pokiaľ nebudú napadnuté opravným prostriedkom, nadobudnú právnu silu rozhodnutej veci a budú pre účastníkov konania záväzné. Uvádza tiež, že rozhodnutie povereného sudcu sa prijíma na pojednávaní, na ktoré sú účastníci konania predvolaní a na ktorom sa majú právo zúčastniť.
- 20 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pri posudzovaní, či má vnútroštátny orgán povahu „súdneho orgánu“ v zmysle článku 267 ZFEÚ, čo predstavuje otázku, ktorá spadá výlučne do práva Únie, Súdny dvor zohľadňuje všetky kritériá, akými sú právne postavenie orgánu, jeho trvalý charakter, záväzný charakter jeho právnych aktov, kontradiktórna povaha konania, použitie právnych predpisov orgánom, ako aj jeho nezávislosť (pozri rozsudok zo 14. júna 2011, Miles a i., C-196/09, Zb. s. I-5105, bod 37 a citovanú judikatúru).
- 21 Okrem toho vnútroštátne súdy sa môžu obrátiť na Súdny dvor, iba ak ide o prebiehajúce konanie, ktoré prejednávajú, a ak majú rozhodnúť v rámci konania, ktoré sa má ukončiť rozhodnutím s povahou súdneho rozhodnutia (uznesenie z 24. marca 2011, Bengtsson, C-344/09, bod 18 a citovaná judikatúra).
- 22 Ak teda vnútroštátny orgán vykonáva činnosť správneho orgánu bez toho, aby rozhodoval o spore v zmysle judikatúry Súdneho dvora, nemožno ho považovať za orgán vykonávajúci súdnu právomoc (uznesenie Bengtsson, už citované, bod 19 a citovaná judikatúra).
- 23 Z údajov, ktoré poskytla CCIAA di Cosenza a potvrdila spoločnosť Grillo Star, v prejednávanej veci vyplýva, že úlohou konkurzného sudcu je na základe predbežného súpisu pasív, ktorý pripravil správca konkurznej podstaty, určiť, ktoré pohľadávky môžu byť na návrh veriteľov uznané. Zo zákona o konkurze tiež vyplýva, že tak správca konkurznej podstaty, ako aj ďalšie dotknuté osoby môžu pred povereným sudcom poprieť pohľadávku prihlasovanú veriteľom. Napokon treba uviesť, že rozhodnutie tohto povereného sudcu, ktorým bola zamietnutá prihláška pohľadávky voči konkurznej podstate, má v prípade nevznesenia námietky záväzné právne účinky.
- 24 Navyše, ako uviedla generálna advokátka v bode 19 svojich návrhov, správca konkurznej podstaty a veritelia majú možnosť predložiť konkurznému sudcovi buď písomné, alebo ústne vyjadrenia.

- 25 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti nemožno s určitosťou tvrdiť, že konkurzný sudca na Tribunale di Cosenza nie je v zmysle práva Únie oprávnený vydávať rozhodnutia súdnej povahy na účely riešenia sporov v rámci kontradiktórneho konania.
- 26 Za týchto okolností má Súdny dvor právomoc odpovedať na otázky, ktoré položil vnútroštátny súd.

O prejudiciálnych otázkach

- 27 Svojimi prejudiciálnymi otázkami, ktoré treba skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa smernica 2008/7, a najmä jej článok 5 ods. 1 písm. c) a článok 6 ods. 1 písm. e), majú vykladať v tom zmysle, že bránia vyberaniu takeého ročného poplatku, akým je poplatok v konaní vo veci samej, ktorý talianskym obchodným, priemyselným, remeselným a poľnohospodárskym komorám platia všetky podniky zapísané alebo uvedené v registri, ktorý vedú tieto komory.
- 28 Najskôr treba pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že článok 12 smernice 69/335, ktorého znenie bolo v podstate totožné so znením článku 6 smernice 2008/7, predstavuje výnimku zo zákazu výberu daní s rovnakými vlastnosťami ako daň z vkladu upravená v článku 10 smernice 69/335, ktorého samotné znenie bolo v podstate prebraté do článku 5 ods. 1 smernice 2008/7 (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok Fantask a i., už citovaný, bod 20).
- 29 Treba teda najskôr preskúmať, či ročný poplatok, akým je poplatok vo veci samej, patrí pod niektorú z daní, ktoré zakazuje článok 5 ods. 1 smernice 2008/7.
- 30 Uvedený článok vo svojom odseku 1 písm. c) zakazuje nepriame dane, ktoré sa bez ohľadu na svoju formu vzťahujú na registráciu alebo akúkoľvek inú formalitu požadovanú od kapitálovej spoločnosti na základe jej právnej formy pred začatím podnikateľskej činnosti.
- 31 Tento zákaz je odôvodnený skutočnosťou, že aj keď predmetom uvedených daní nie sú kapitálové vklady ako také, tieto dane sú vyberané z dôvodu formalít súvisiacich s právnou formou spoločnosti, teda nástroja použitého na zhromažďovanie kapitálu, takže ich zachovanie by mohlo ohroziť tiež ciele sledované smernicou 2008/7 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júna 2007, Albert Reiss Beteiligungsgesellschaft, C-466/03, Zb. s. I-5357, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 32 Článok 5 ods. 1 písm. c) smernice 2008/7 sa v zásade má vykladať extenzívne, a to tak, že sa týka nielen formalít požadovaných od kapitálových spoločností pred začatím podnikateľskej činnosti, ale aj podmienok týkajúcich sa pokračovania vo výkone podnikateľskej činnosti touto spoločnosťou (pozri v tomto zmysle rozsudok Albert Reiss Beteiligungsgesellschaft, už citovaný, bod 51 a citovanú judikatúru).
- 33 Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že tento článok nezakazuje poplatok, ktorý sa má platiť ročne z dôvodu registrácie podniku v obchodnej a priemyselnej komore, keďže skutočnosť, ktorá zakladá povinnosť zaplatiť tento poplatok, nespočíva v registrácii spoločnosti alebo právnickej osoby, ktorá vlastní podnik, ale v registrácii samotného podniku, že takýto poplatok nemá spojitosť s právnou formou subjektu vlastniaceho podnik, a teda sa nespája s formálnymi požiadavkami, ktorým môžu kapitálové spoločnosti podliehať z dôvodu svojej právnej formy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júna 1996, Denkvit Internationaal a i., C-2/94, Zb. s. I-2827, body 24 až 26).
- 34 Je nesporné, že skutočnosť, ktorá zakladá povinnosť zaplatiť ročný poplatok vo veci samej podľa uplatniteľnej vnútroštátnej právnej úpravy, nespočíva v registrácii spoločnosti alebo právnickej osoby, ktorá je vlastníkom podniku, ale v registrácii samotného podniku. Ide o poplatok, ktorý majú povinnosť zaplatiť všetky subjekty založené na účely zisku, a to na základe ich obratu.

- 35 Taký poplatok, ako uviedla na pojednávaní spoločnosť Grillo Star, nemá spojitosť s právnou formou subjektu vlastníaceho podnik, keďže povinnosť platiť ho majú podniky, ktoré majú formu kapitálových spoločností v zmysle článku 2 smernice 2008/7, a podniky s inou právnou formou, najmä tie, ktoré sú vo vlastníctve fyzických osôb alebo sú nimi individuálne spravované (pozri analogicky rozsudok Denkavit Internationaal a i., už citovaný, bod 25).
- 36 Okrem toho, ako správne uviedli talianska vláda a Európska komisia, proporčná povaha ročného poplatku k obratu dotknutého podniku vylučuje, aby zaplatenie tohto poplatku predstavovalo formalitu, ktorá je nákladnejšia pre podnik, ktorý si zvolil právnou formu kapitálovej spoločnosti, než pre podnik s inou právnou formou.
- 37 Zdá sa teda, že ročný poplatok vo veci samej nemá spojitosť s formalitami, ktorým môžu podliehať kapitálové spoločnosti z dôvodu ich právnej formy.
- 38 Skutočnosť, na ktorú poukázal vnútroštátny súd, a to že zápis kapitálovej spoločnosti do registra podnikov má v prípade kapitálových spoločností v zmysle predmetného vnútroštátneho práva a na rozdiel od ostatných podnikov konštitutívny účinok, nemôže spochybníť konštatovanie uvedené v predchádzajúcom bode. Aj keď totiž zápis do tohto registra a následné zaplatenie ročného poplatku, ktorý súvisí s týmto zápisom, predstavuje podmienku právnej existencie kapitálových spoločností, táto samotná okolnosť nemôže zmeniť skutočnosť zakladajúcu povinnosť zaplatiť tento ročný poplatok, ako bola uvedená v bode 34 tohto rozsudku, tým, že tento poplatok zmení na poplatok za registráciu kapitálovej spoločnosti vlastníacej podnik (pozri analogicky rozsudok Denkavit Internationaal a i., už citovaný, bod 28). Okrem toho je nesporné, že nezaplatenie uvedeného poplatku zo strany kapitálovej spoločnosti nevedie k jej výmazu z registra podnikov.
- 39 Takisto je irelevantná skutočnosť, na ktorú poukázala CCIAA di Cosenza, že povinnosť zaplatiť ročný poplatok, akým je poplatok vo veci samej, má kapitálová spoločnosť, akou je Grillo Star, a to aj za obdobie, keď nevykonávala nijakú skutočnú hospodársku činnosť. Takú povinnosť kapitálových spoločností zaplatiť ročný poplatok totiž v súlade s vnútroštátnym právom, ktoré je relevantné vo veci samej, odôvodňuje domnienka, podľa ktorej je každá kapitálová spoločnosť v zásade vlastníkom jedného podniku. V tejto súvislosti Súdny dvor jednak uznal, že vymedzenie pojmu podnik patrí v takej oblasti, na ktorú sa vzťahuje smernica 2008/7, do právomoci vnútroštátneho zákonodarcu (pozri v tomto zmysle rozsudok Denkavit Internationaal a i., už citovaný, bod 31), a jednak, že táto domnienka nemá vplyv na konštatovanie, podľa ktorého skutočnosť, ktorá zakladá povinnosť zaplatiť poplatok, akým je ročný poplatok, spočíva, tak ako bolo pripomenuté v bode 34 tohto rozsudku, v registrácii samotného podniku, a to bez ohľadu na jeho právnou formu (pozri v tomto zmysle rozsudok Denkavit Internationaal a i., už citovaný, bod 29).
- 40 Navyše zo spisu, ktorý ma Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že spoločnosť, akou je Grillo Star, ktorá prinajmenšom uskutočnila prípravné kroky smerujúce k výkonu činností v oblasti hotelierstva, najmä tým, že nadobudla pozemky, nemožno vôbec považovať za „prázdnu spoločnosť“ v zmysle bodu 29 už citovaného rozsudku Denkavit Internationaal a i., t. j. spoločnosť, ktorá nedisponuje majetkom, a teda nevykonáva nijakú činnosť.
- 41 Za týchto okolností treba konštatovať, že ročný poplatok, akým je poplatok vo veci samej, nie je zakázaným poplatkom v zmysle článku 5 ods. 1 písm. c) smernice 2008/7.
- 42 Nie je preto potrebné skúmať, či sa na taký poplatok uplatní výnimka z uvedeného článku, ktorú stanovuje článok 6 ods. 1 písm. e) smernice 2008/7.
- 43 Preto treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 5 ods. 1 písm. c) smernice 2008/7 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takému poplatku, akým je poplatok vo veci samej, ktorý musí ročne platiť každý podnik z dôvodu svojho zápisu do registra podnikov, napriek tomu, že takýto zápis má

v prípade kapitálových spoločností konštitutívny účinok, pričom tieto spoločnosti majú povinnosť zaplatiť tento poplatok aj za obdobie, počas ktorého vykonávajú iba prípravné úkony na účely prevádzky podniku.

O trovách

- 44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 5 ods. 1 písm. c) smernice Rady 2008/7/ES z 12. februára 2008 o nepriamych daniach z navyšovania kapitálu sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takému poplatku, akým je poplatok vo veci samej, ktorý musí ročne platiť každý podnik z dôvodu svojho zápisu do registra podnikov, napriek tomu, že takýto zápis má v prípade kapitálových spoločností konštitutívny účinok, pričom tieto spoločnosti majú povinnosť zaplatiť tento poplatok aj za obdobie, počas ktorého vykonávajú iba prípravné úkony na účely prevádzky podniku.

Podpisy